

P. VERGILI MARONIS

uerticibus nigramque alte subiectat harenam.

Omne adeo genus in terris hominumque ferarumque
et genus aequoreum, pecudes pictaeque uolucres,
in furias ignemque ruunt: amor omnibus idem.

tempore non alio catulorum oblita leaena 245

saeuior errauit campis, nec funera uulgo
tam multa informes ursi stragemque dedere
per siluas; tum saeuus aper, tum pessima tigris;
heu male tum Libyae solis erratur in agris.

nonne uides ut tota tremor pertemptet equorum 250

corpora, si tantum notas odor attulit auras?
ac neque eos iam frena uirum neque uerbera saeua,
non scopuli rupesque cauae atque obiecta retardant
flumina correptosque unda torquentia montis.

ipse ruit dentesque Sabellicus exacuit sus 255

et pede prosubigit terram, fricat arbore costas
atque hinc atque illinc umeros ad uulnera durat.

quid iuuenis, magnum cui uersat in ossibus ignem
durus amor? nempe abruptis turbata procellis
nocte natat caeca serus freta, quem super ingens 260

porta tonat caeli, et scopulis inlisa reclamant
aequora; nec miseri possunt reuocare parentes,
nec moritura super crudeli funere uirgo.

quid lynces Bacchi uariae et genus acre luporum
atque canum? quid quae imbelles dant proelia cerui? 265

scilicet ante omnis furor est insignis equarum;
et mentem Venus ipsa dedit, quo tempore Glauci
Potniades malis membra absumpsere quadrigae.

illas ducit amor trans Gargara transque sonantem
Ascanium; superant montis et flumina tranant. 270

continuoque auidis ubi subdita flamma medullis
(uere magis, quia uere calor redit ossibus), illae